

Một Thời Dấu Yêu

Lê Văn Tú

Đây là tâm sự của một hồ ly đã tu luyện thành tiên, nhưng không muốn lên cõi tiên, mà hóa thành người để sống giữa trần gian; từ đó đã vướng vòng tình lụy với những khổ đau và hạnh phúc của cõi người.

Dịu dàng, thướt tha

Từ một lần chìm trong mắt người, những dấu yêu mù khơi.
Từng một chiều vắng nghe tiếng lòng, ru ái ân chờ mong.

Là một thời vui chôn dấu đời, trong nhớ thương đầy vui.
Tìm về đường xưa trong giấc mộng, bao nhớ nhung vội trông.

Đường trần nhiều khi nghe nhớ hoài tưởng trong lòng mưa bay.
Đường về từng đêm quên mất rồi, tưởng chưa từng chia phôi.

Đắm say giây phút này, đã nhớ nhau ngày mai.
Đến chơi trong cõi người để biết những buồn vui.

Từng ngày lặng trôi, đời đã vắng những tiếng cười.

Đã tàn cuộc vui chơi, sao vẫn vương trong hồn mãi.

Nhớ thương trong đời, cũng chỉ là mơ thôi.

Phút giây yêu người là giọt nắng trên vành môi.

Còn một trời ngợp hương tóc mềm, những dấu yêu hồn nhiên.

Và một thời chìm trong mắt huyền, du nhớ nhung triền miên.

Dù cuộc tình giờ xa cuối trời, vẫn nghe hồn chơi vơi.

Đến đây trong cõi người, chỉ nhớ chút hương trầm thôi.